

ustaši in so vzeli trdnjavo Pinal del Rio. Zato bode španska vlada na Kubo poslala zopet par vojnih ladij, mnogo streliva in orožja.

Za poduk in kratek čas.

Novi mučeniki sv. vere v Armeniji.

Znano je, da so krvoločni Turki nedavno čez 50.000 krščanskih Armencev neusmiljeno poklali. Tu je tekla v potokih kri mučenikov, ki so umirali za sv. vero. Armenci so po veri večinoma pravoslavni kristjani, vendar nekaj jih je tudi katoličanov, ki imajo svojega katoliškega patrijarha za cerkvenega poglavarja. V zadnjem strašnem preganjanju Armencev je umrlo mučeniške smrti tudi več katoliških Armencev, med njimi oče Salvator, misijonar frančiškanskega reda.

O tem piše frančiškanski list - Acta Ord. Min. - od meseca februarja tako-le: »Red sv. Frančiška je v poslednjih dneh posebno odlikovala ljubezen božja, namreč po mučeniški smrti o. Salvatorja iz Kapadocije v Abrucih na Italijanskem, duhovnika rimske frančiškanske pokrajine. Vsem je znano kruto preganjanje, ki se je pretečega leta začelo v Armeniji, pri katerem so divji Turčini mnogo Kristusovih spoznovancev pomorili iz sovraštva do krščanstva. Ravno tako je tudi vsakemu znano, da evropske velevlasti s svojimi ladjami za naše brate duhovnike, ki v teh krajih delujejo, niso ničesar storile. Armensko mesto Maraš je postalo pozorišče klanja kristjanov, katero se je pričelo tudi v sosednih krajih: Mudžukderesis, Šenidžekasis, Deonkoli, Banduk in Fernez.

Omenjeni o. Salvator je bil župnik v Mudžukderesisu in »kakor dobri pastir dá življenje za svoje ovce«, tako je tudi on storil. Čeravno bi lahko pravočasno ubežal, vendar tega ni hotel storiti, ni hotel zapustiti vernih duš, ki so bile njegovi skrbi izročene. Kakor dober vojak Kristusov je po vzgledu znamenitih mož iz frančiškanskega reda spregovoril k svojim župljanom: »Kar je vaše, to je moje; ako Bog vas obvaruje smrti, bo tudi mene obvaroval. Ako pa vas umorijo, hočem tudi jaz umreti z vami za svete postave in za krščansko vero«. V Mudžukderesis sta prišli dve tolpi turške vojske, katere je vodil Emizolai. Njegovega prihoda so se kristjani veselili, ker so od njega upali rešitve. Toda zastoj se upali. Po nekoliko dneh so vojaki zvezali z vrvmi o. Salvatorja in 11 katoličanov in je tirali proti Marašu.

Skrbni duhovnik spozna, kaj se bo zgodilo z njim in s tovariši ujetniki, zato jih vspodbuja s temi besedami: »Le možko se obnašajte in bodite junaki v boju! Kristus nas že pozdravlja z najslabšimi besedami in nas bo vse v nebesih napajal iz vira veselja«. Na potu v Maraš so brezbožni vojaki hoteli najprej s prilizovanjem, potem pa z grožnjami prisiliti služabnike Kristusove, da bi od krščanske vere odpadli. Toda osramočeni vsled nezlomne stanovitnosti kristjanov so jih začeli biti. Naposled pa so jih videč, kako mohamedansko krivo vero zaničujejo in krščansko vero nad vse povzdigujejo, na krut način z bajoneti prebodli in njih mrtva telesa sežgali Dobri Jezus, bodi vedno hvaljen v svojih svetnikih!

Častitljivi mučenik Gospodov, o. Salvator, se je rodil leta 1853. v Kapadociji v Abrucih na Italijanskem. V red je stopil dne 25. jul. 1871, kot misijonar pa je odšel v jutrove dežele leta 1878., kjer si je v začetku meseca novembra 1895 pridobil venec mučeništva. V Turčiji morijo Turki in Kurdi spoznovance Kristusovega evangelija — v evropskih državah pa novodobni Turki

morijo katoličane z brezverskimi postavami ter z zatiranjem vsakega katoliškega gibanja. Tako omenjeni list. C.

Skladbe „Glasbene Matice“.

Znano je, kake sijajne uspehe je »Glasbena Matica« na Dunaju s svojim mnogobrojnim zborom, koji je že na vrhuncu, bi djali, umetalne dovršenosti dosegla. Veščaki dunajske glasbene metropole so strmé občudovali zvonke glasove slovenskih pevcev in pevk, kateri so sedaj tužno zdihujoč, sedaj milo proseč, a sedaj skoro z vulkanično močjo navdušenja in umetalne ognjevitosti sreca vseh pretresli in tako Dunajčanom nepozabni ostali. A »Glasbena Matica« tudi še več let izdaje leto za letom jako lepe skladbe udom svojim kot darilo.

Letos je podarila:

1. Scherzo, Intermezzo in Valček za klavir, zložil K. Hoffmeister (cena 1 g. 30 kr.) G. Hoffmeister je učitelj pri »Glasbeni Matici«, in kakor kažejo njegove skladbe, muzikalno temeljito naobražen glasbenik, kateri tudi čez jako lepe tvoriteljske darove razpolaga. Kdor je klavirju dobro vešč, ter zna lepo tolmačiti posamezne misli skadateljeve, naj seže po tem zvezku, kojega vsebina, zložena deloma v Schuman-ovem, deloma v Chopin-ovem slogu, je tudi za predavanja pri koncertih sposobna.

2. Drugi zvezek obsega. a) Občutki. Moški zbor se samospévom za bariton, zl. župnik Jakob Aljaž. b) Pomlad in jesen. Moški četverospév, zložil Stanko Pirnat. c) Kitica. Mešan četverospév, zl. A. Foerster. d) Žalost. Osmeroglasen mešan zbor zl. Stanko Pirnat. Vse štiri skladbe so lepe ter besedam primerne, a posebno se odlikuje »Kitica« g. Foerster-ja in »Žalost« g. Pirnat-a. Posebno našemu vrlemu slov. pevskemu društvu v Ptujju gorko priporočamo »Žalost«, osmeren zbor za predavanje. Ta skladba, od mnogobrojnega zbora predavana, bode napravila utis, kakoršnega si poslušalci še sanjajo ne. Skladbi se vidi, da jo je diletant zložil, a diletant, kateri je nenavadno nadarjen, a je imel tudi presrečno uro. L. H.

Čuden osel.

V nekem kraju je živel bogat mož. Znan je bil po vsej okolici radi svoje trme in bahanja. Kritikoval je vse, kar se ni godilo po njegovej želji. V nekaterih letih potem so ga volili občinskim predstojnikom. Vse naenkrat je hotel predrugáčiti, bolj nego kak ministerski predsednik. Gorjé podložniku, ki bi se ne udal njegovim ukazom, če tudi niso bili praktični in postavni. Se ve, da se je večkrat opekeli radi takega samovladanja. Pripetilo se je, da je moral izdane ukaze preklicati. Tudi gosposkej ni bil po godu; kajti v izpolnjevanju svojih dolžnostij je bil nekaterekrate preoster, nekaterekrate pa premlačen.

Kot star imovit gospodar je imel med drugo živino tudi potrpežljivega, starega osla, katerega je rabil deloma za tovore, deloma za vožnjo. Vedno je pravil svojim domačim, da ga bode oddal ter nadomestil z mladim. O poletnem času res sklène modri »rihtar« osla na sejem gnati, hoteč ga z mladim menjati. — Navadno više na kmečkih stenah slabó uravnane in pokvarjene ure, katere tekó, dokler se nihalo premika. Če tudi kazala pri takih urah tu pa tam po četrtili več ur preskočijo, saj to ni nič kaj nenavadnega. Tako se je prigodilo pri tem umnem gospodarju, da je prehitela ura od večera do polnoči celi dve uri. Gospodar, po noči prebudivši se, pogleda na uro, katera je kazala že dve. Hitro ustane, gre v živinski hlev, odveže osla

od nizkih jasel, ter ga žene v bližnje mesto na sejem. Počasi koraka z oslom po ravnej poti, držeč skozi gozd v mesto. Dospelvi blizu mesta, sklenil je z oslom odpočiti se, ker je bilo še prerano. Stopi na rob košatega gozda ter se uleže. Pri tej priliki si oveže okoli sebe vrv, na katerej je vodil osla na sejem, misleč, da mu ne more nihče osla odgnati. Kmalu potem je trudni oslov voditelj trdno zaspal. Stoječi osel je študiral, kaj bi počel. Ker mu je bilo dolgočasno, zavali se poleg gospodarja na tla.

Ne dolgo potem se priklatita dva potepuha ravno po istej cesti, idoča v mesto, da bi si kaj kupila brez denarja. Zapazivša kmeta in osla pri poti ležeča, premljijeta, kako bi z oslom odšla. Nakrat skleneta, da eden potepuhov bode pri kmetu privezanega osla odvezal ter sam sebe zvezal, drugi pa bode osla med tem na tihem odgnal. Res, ta sklep se je potepuhoma posrečil. Eden se vleže privezan z oslovo vrvjo tik gospodarja, drugi pa začetkoma gre počasi z oslom, potem ga zasede in iha v največji oslovi hitrosti v mesto. Kmet, prebudivši se iz trdega spanja, zapazi pri sebi mesto osla človeka. Zviti tatinski mladenič je pa komaj na to čakal. Hitro se spravi na noge, ter klečče pade na kolena pred svojega gospodarja, proseč ga milosti. Rekel je: »Gospod »rihtar«, prosim vas prav lepo, odprite mi in dajte mi svobodo! V svojej mladosti sem se bil pregrešil materi, potem pa »rihtarju«; preklela sta me, in vsled tega sem se v osla spremenil«. Potem se mu še zahvali, da je z njim od tistega časa, kar se je spremenil v osla, tako lepo ravnal, ter ga ni tako bičal ko svoje podložnike. Taka hvala je »rihtarju« dopadla, zato mu dá svobodo, opominjaje ga, da se ne sme nikoli več pregrešiti ne materi, še manj pa »rihtarju«, drugače se bode zopet v osla spremenil. Potepuh je odnesel hitro peté, ter šel iskat svojega tovariša.

Našel ga je v krčmi sedečega pri dobrem vinu in slastnej pečenki. Prijatelja se srčno pozdravita. Prvi veli drugemu, da naj se usede k njemu. Drugi si dá tudi prinesiti okusnih jedij. Med tem je tudi »rihtar« prikobacal v mesto. Šel je naravnost na živinski sejem. Hodil je od oddelka do oddelka ter ogledoval in meril konje in vole; najzadnje je prišel v oslovski oddelk, misleč si kupiti novega osla. Hodil je gor in dol. Kar zapazi svojega starega, na sejem postavljenega osla. Stopi k njemu, ter mu tiho na uho šepeta: »Ti lump ti, si se zopet pregrešil ter v osla spremenil!« Osel sramotno pobesi glavo ter molči. Zdaj se zadere »rihtar« nad oslom: »Nikoli več te ne bodem kupil!« Osel mu je baje odgovoril: »Saj tudi vi ne bote nikoli več »rihtar!«

Briški.

Smešnica. V neki krčmi se pivci pogovarjajo o »Štajerskem kmetu«, kateri je bil lahi v jeseni umrl. V tem pa ravno pride krčmarica v sobo in milo vzdihne: »Bog se usmili čez njegovo ubogo dušo!« Ta žena torej ni vedela, kak strije da je bil »Štajerski kmet.«

Razne stvari.

Domače. (Mil. knezoško) so danes, na veliki četrtek, imeli slovesno sv. mašo, pri kateri so blagoslovili olje in krizmo, ter je bilo skupno sv. obhajilo. Po sv. maši so po vzgledu Jezusovem umivali noge 12 starčkom, od katerih šteje najstariši 91 let, najmlajši 69; vsi skupaj pa imajo 962 let.

(Vesele velikonočne praznike) želimo iz srca vsem spoštovanim naročnikom in gospodom dopisnikom, ki nas posebno letos tako marljivo in nese-

bično podpirajo. Sploh pa vsem prijateljem širom naše domovine želimo veselo alelujo.

(Za mariborske gg. bogoslovce) je imel te dni duhovne vaje častiti P. Ferdinand Schüth, iz družbe Jezusove, od Sv. Andraža na Koroškem.

(Vsem našim gg. duhovnikom) dobro znani jezuit P. Maks Klinkowström je umrl v nedeljo v Kalksburgu pri Dunaju v 77 letu svoje dobe. Naj v miru počiva!

(Novo uro), vredno blizu 3000 gl., sta dobila zvonika nove frančiškanske cerkve Matere milosti v Mariboru.

(Celjsko pevsko društvo in »Slov. Gospodar«.) Neki »domišljavec« iz Celja zatrjuje v »Slov. Narodu«, da naš list napada to društvo. To pa je neresnica. Čudno, da ima društvo, čegar pevovodja je g. organist Brvar, »Slov. Narod« za zaščitnika! Sicer pa dobro vemo, kdo nas v Celju »pisano gleda«.

(Smrt v spovednici.) Čast. o. Ferd. Plattner, bivši kapucinski provincijal in gvardijan v Lipnici, je naglo umrl v nedeljo zjutraj v spovednici. Zadela ga je kap. Svetila mu večna luč!

(»Obrednik za cerkvenike«.) Po praznikih pride na svetlo ta dolgo zaželeno knjižica, katero ravnokar naša tiskarna sv. Cirila vnovič tiska. Ona že zdaj vsprejemlje naročila na »Obrednik za cerkvenike«, a prosi potrpljenja.

(Delo po vinogradih.) Tisto je pri letošnjem ugodnem vremenu tako napredovalo, da so vinogradniki n. pr. okoli Konjic svoje gorice do konca marcija večinoma že okopali. Lani so bili ob tem času komaj začeli po vinogradih delati. Toliko smo letos naprej. Ker se je bati, da bi trta v praznikih jela gnati, plačujejo delavcem za deveturno delo že po 45 kr. ter jim dajejo še raznih pripoboljškov. Vinu je cena poskočila na 24 kr. in še višje.

(V Št. Juriju ob Taboru) sta duhovne vaje, ki bi jih bili imeli pričeti na velikonočni ponedeljek, zabranili škrlatica in davica, ki sta se v ta kraj pritepli.

(Hmelja) še imajo posestniki v Št. Juriju ob Taboru precej na prodajo. Dali bi ga radi tudi pod goldinar kilo, ko bi se le kdo oglasil.

(V Hrastniku) je dne 22. marcija izdal redarju neki rudokop nekatere tovariše, da so hazardno igrali. Le-ti pa so se hoteli nadjnim maščevati; natepli so hudo njega in tudi enega paznika, ki ga je hotel braniti.

(Ponarejevalec srebrnih goldinarjev.) Dne 23. marcija so prijeli redarji rudokopa Al. Košca na Oistri pri Hrastniku, ker so ga zasačili, ko je izdajal ponarejen srebrni goldinar.

(Gozdni požar.) Dne 23. marcija so užgali otroci blizu tovarne za kemične izdelke v Hrastniku gozd. Ker so hitro delavci in rudokopi ogenj zapazili, so ga še tisti dan do večera pogasili. Zgorelo pa je vendar nekaj hektarjev gozda.

(Pri Sv. Benediktu v Slov. gor.) Na praznik Marijinega oznanjenja je pristopila Helena Čahuk, protestantinja, v sv. katol. cerkev. Doma je iz Keresztura na Ogerskem, ter služi že več let v tej župniji.

(Prememba pri učiteljstvu.) Prestavljen je iz Gornjega grada g. učitelj Jeranko na Rečico, ter gospodična Mar. Kraj iz Rečice v Jurjev kloster pri Laškem trgu.

(Sedemdesetletnico) svoje starosti obhaja č. g. Jurij Klančnik, duhovnik v pokoju, dne 7. aprila v Braslovčah. Še na prav mnoga leta!

(Na vojaški nabor) v Mozirju dne 23. in 24. marcija jih je bilo klicanih 203; izmed teh je potrjenih 69 v redno armado; 11 pa v rezervo. — Savinjski krepki mladenič pač še vedno slovi.